

tožeb iz njegovih ust, voljno je prenašal svojo težavno službo, če tudi je skušil in prestal obilo bridkega, kakor malokateri njegovih sovostnikov. V šoli je bil rajni Potokar jako vnet učitelj, priča temu razna pohvalna pisma od šolskih oblastev in odlikovanje s srebrnim križcem s krono za zasluge pri učenju, ki ga je dobil od cesarja dne 3. prosenca 1877. leta. Pokojni Potokar si je tekom 42. let vzgojil celo generacijo, kar je malo komu dano. Kako priljubljen je bil, pokazal je njegov pogreb dne 23. m. m. popoldne, ko smo ga spremljali k večnemu počitku: na čelu je korakala šolska mladina s črno ovito šolsko zastavo in domačim učiteljstvom; za krsto pa jedini njegov sin Jožef, c. kr. poštni oskrbnik v Klosterneuburgu, dalje vsa mokronoška inteligencija, mnogo bližnjih učiteljev ter veliko Mokronožanov in drugih faranov, večinoma vsi učenci in učenke pokojnikove. Pred hišo, v cerkvi in na pokopališču so mu mokronoški pevci, največ njegovi učenci, v zvezi z nekaterimi učitelji in drugimi gospodi v slovo zapeli tri žalostinke. — Vsem sotrudnikom Tvojim, dragi Jožef pa, ki so imeli priliko s Teboj občevati, ostaneš kot blagi, dobri, zabavni in odkritosrčni tovariš, kakršnih je dandanes — žalibog — tako malo —, v trajnem spominu, pridruživši se v srce segajoči pesni:

... „Le križ nam sveti govori,
Da zopet vid'no se nad zvezdami! ...“

Gasperctov.

Iz kamniškega okraja. (Hospitalacija.) Pred kakimi 10 leti je predlagal pisalec teh vrstic pri učiteljski konferenciji x okraja: „Slavni zbor naj pripozna veliko važnost hospitalacije ter sklene: gg. učiteljem in gđc. učiteljicam se najtopleje priporoča hospitalacija pri gg. sotrudnikih“. Konferencija je pripoznala sicer važnost hospitaliranja, a imeli so vender toliko osebnih pomislekov proti nji, da sta bila za predlog le dva glasa.

Tudi v kamniškem okraju sprožil je pred leti nekdo to vprašanje. Predlog je bil tu soglasno sprejet, a izvrševal se ni. Nikdo ni hotel pričeti. Da bi se pa ta ideja le uresničevala jela, dogovorili so se nekateri (3) učitelji, da hočejo jeden pri drugem hospitalirati ter na to delovati, da pridobé še kaj drugih

gg. tovarišev v svoj krog. Sedaj šteje družba že 8 udov. — Prvo hospitalacijo smo imeli pri sv. Trojici v četrtek, dne 18. vel. travna, a drugo v osmini v Pečah, kjer sta se nam pridružila tudi oba gg. kolega z Vač. Po pouku smo imeli vselej zborovanje, kjer smo prešetalvali otrokom podano tvarino, ter si v prijateljskem pogovoru spodbujali v svojem težavnem, a nam priljubljenem poklicu. Uspeh teh pogovorov se bode kazal v spisih, katere bomo pošiljali našim listom.

Tretja hospitalacija je v četrtek dne 8. rožnika v Moravčah, h kateri prijazno vabimo i druge gg. sotrudnike.

Velik pomen takih shodov nam pač ni treba dokazovati, kdor ni prepričan, kličemo mu: Idi ter sam poskusi!

Iz Levpa pri Kanalu. Č. g. vikar v Levpi Jožef Tomšič izumil je nov sistem table, katera ima prednosti pred drugimi.

Tabla stoji na pritrjenem stojalu in premikati se da od vrha do tal z prav malo silo. Na tabli je pripravljen prostor premikalnim črkam za učitelja, kakor za otroke. Obrne se sama, samo da se jo odmakne nekoliko od stojala. Za risanje ima neizbrisljive točke. Pri črtanji table za sekirice ali za drugo pisanje uporabi se vrvice, katera je na jednem konci pritrjena. Na isti strani ima zobe na vsaka 2 cm. Vrvica se namaže s kreda ter črta poljubno široko.

Večkrat sliši se tožiti o barvah pri šolskih tablah. Tudi temu se pride v okom, ako se naroči naslednje: 1 kg Oxid-Brillant-Schwarz-Farbe mit matten Glanze sammt Pinsel, Wischin in Wien, Central-Fabriks-Niederlage I. Himmelfortgasse Nr. 4. 1 kg preostaja v rabo za jedno tablo. Barve so navadno pregoste, tedaj naj se kupi malo sklenico „metallinischer Firnis“. S tem se barva stanjša. Ta barva se tako hitro suši, da se jo lahko vsakih 8 ur zopet nabarva. S to barvo bi se prihranilo učiteljem veliko sitnostij, ker bi pri črtanji table vse zapreke bile odstranjene.

Šolsko vodstvo si šteje v dolžnost zahvaliti č. g. vikarja Jožefa Tomšiča, ker je daroval šolama Levpi-Zavrh dve taki tabli.

Vodstvo ljudske šole v Levpi.

I. A. Tomažič.

Društveni vestnik.

Iz radovljiskega okraja. Vabilo. Učiteljsko društvo tega okraja ima svoj letni občni zbor dne 15. rožnika t. l. ob 10. uri popoldne v šolskem poslopju na Dovjem z nastopnim vspeodom:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju preteklega leta.
3. Poročilo blagajnikovo o društvenem premoženju.
4. Volitev dveh pregledovalcev računov.
5. Razkaz učila, kako raste dan in noč v raznih

letnih časih, poroča g. Fr. Jeglič, učitelj na Dovjem.

6. Volitev društvenega odbora za prihodnje leto.

7. Volitev delegatov za prihodnje zborovanje „Zveze“.

8. Posamezni nasveti in predlogi.

9. Popoldne skupni izlet k slapu Peričniku.

Ker se druga vabila ne bodo razpošiljala, vabi uljudno tem pôtém k obilni udeležbi odbor.

Radovljica, dne 25. vel. travna 1893.

Iz novomeškega okraja. Že jedno leto bode kmalu preteklo, ko se je izmed tukajšnjega učiteljstva izrazila želja, da bi bilo umestno, ako bi učiteljsko društvo novomeškega okraja v korist družbi sv. Cirila in Metoda napravila veselico in zabavni večer.

Dočim so bile o božiči lanskega leta vse priprave za tako veselico završene in se je že določil dan, kdaj naj bi se le-tá vršila, sprevidelo se je v zadnjem tednu, da bi bila udeležba od strani učiteljstva in posebno od sodelovalteljev, silno težavna. In ostra zima, kakor tudi visok sneg, kateri je ravno o božiči padel, pokazala sta, da se je prav ukrenilo s tem, da se je veselica prestavila na pomlad.

Dné 4. vel. travna t. l. se je vršila veselica s sledečim vspeedom: 1. A. Nedved: „Pri slovesi“ (Moški zbor.) 2. F. S. Vilhar: „Kam?“ (Bariton-solo.) 3. A. Kücken: „Barcarola“ (Ženski dvospjev.) 4. K. Mašek: „Pri zibelih“ (Četverospjev.) 5. Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan“ (Moški zbor.) 6. „Blaznica v prvem nastropji“ (Vesela igra v jednom dejanji.) 7. Ples.

Uméno je, da se je učiteljsko društvo zelo potrudilo, da je moglo toliko obsežen vspeored izvršiti; ravno tako trudapolno in s preejsnimi stroški združeno je bilo za sodelovaltce kolegince in učitelje, koji so morali od daleč k vajam prihajati, da so se dovolj izvežbali. Ravno vsled tega je bilo vse občinstvo ne le zelo radovedno, ampak je tudi težko čakalo na ta večer; saj ta večer se je moralo pokazati, kaj zna dandanes ljudsko učiteljstvo storiti, česa imamo od njega pričakovati, na kaki izomiki ono sloni in ali je izobražen dovolj, da more ono dostojno izvrševati svojo vzvišeno nalogo kot odgojitelj naroda.

Nočem o posameznih točkah nadrobneje govoriti; tu omenim le dvoje. Izmed vseh toček petja je ugajal čveterospjev najbolje, dasi so bile vse točke dobro izvedene. Igra je povzdignila z dovršenim prednašnjem vseh ves-efekt večera v toliko, da je bilo občinstvo z vso predstavo ne le popolnoma zadovoljno, ampak da se je v resnici videlo, da je občinstvo svoje učiteljstvo občudovalo, ki se ne ustraši ne truda in dela, ampak z veseljem dela na to, da se povzdigne socijalno življenje.

Udeležba od novomeške inteligencije je bila jako mnogobrojna, istotako je došlo od učiteljstva razven bližnje okolice novomeške mnogo koleginc in učiteljev.

Čisti dohodek za družbo sv. Cirila in Metoda bode precejšen, ker se je ustopnine nabralo nad 123 gld. Gotovo najočitnejši dokaz o mnogobrojnem obisku veselice.

Predno končam, ne morem si kaj, da ne bi še jedne želje izrazil. — Kakor je Ljubljana središče vsel: kranjskih učiteljev; kdor z dežele tja dospje, vsak se rad pogovori s kolegi, ko jih tudi najde v družbi; ravno tako, če tudi v manjši meri, moglo bi Novo Mesto postati središče velikega dela Dolenjske za učiteljstvo. Prav lahko bi se tukaj večkrat v prijazen pogovor, k veselici itd. sešli in najlepša prilika za tako združevanje nam podajajo take veselice. Tu se lahko odkrito in veselo razgovarjamo, tu se zabavamo, tu si tudi najlože pokazemo, da smo omikan, važen sloj človeške družbe; in da nam okrajno učit. društvo novomeškega okraja zopet tak prijeten večer pripravi, to želimo vsi in upamo, da se bode temu tudi kmalu odzvalo.

Vestnik.

Iz c. kr. deželnega šolskega sveta. Sklepalo se je o oproščenji ukovine učencem in učenc iz c. kr. vadnic v Ljubljani. Vadniškemu učitelju se je dovolila četrta petletnica. Dovolila se je vpeljava deškega ročnega dela na ljudski šoli v Planini in ponavljalnega pouka v Radovljici. Ustanovitev nemške privatne jednorazredne ljudske šole za uradnike in služabnike v Vevčah se dovoli. Dovolilo se se nekaterim učiteljem nagrade za pouk v kmetijstvu in rešile nekatere prošnje za denarne podpore.

Vabilo na XXVIII. redni veliki zbor „Matiice Slovenske“ v sredo, dné 7. roznika ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov ogovor. 2. Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanji v dóbi od 1. roznika 1892 do 31. vel. travna 1893, leta. 3. Račun o društvenem novémem gospodarstvu v dóbi od 1. prosinca do 31. grudnia 1892, leta.*) 4. Volitev trel računskih presojevalcev, (§ 9. dr. pravil.) 5. Proračun za leto 1894. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. — Po § 12. društvenih pravil imajo letos izstopiti iz odbora gg.: Grasselli P., dr. Lesar J., Navratil I., Praprotnik A., Rutar S., Stegnar F., Svetec L., Šuman J., Vavrú I.

*) Računski zaključki so gospodom društvenikom v matični pisarni na ogled in jim bodo pri velikem zboru tiskani na razpolaganje.

in Zupančič A. Popolniti je vrh tega še mesto pokojnega g. kanonika Marna, ki je bil l. 1890. voljen v odbor za dóbo štiri let. — V odboru pa še ostanejo gg.: Bartel A., dr. Detela F., dr. Dolenc H., dr. Gregorič A., Gregorič S., Hubad F., dr. Janežič I., dr. Jarc A., Kersnik J., Koblar A., Kržič A., dr. Lampe F., Levec F., Majciger I., Pletersnik M., dr. Požar L., Senekovič A., dr. Serbec J., dr. Sket J., dr. Staré J., Šubič I., Suklje F., dr. Šust I., dr. Tavčar I., Tomšič I., Vilhar L., Wiesthaler F., Zupančič V. in dr. Zupanc J. Vsaj 16 odbornikov mora po § 12. društvenih pravil navadno bivat v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in pri volitvi trel računskih presojevalcev (4. točka) se vstevajo tudi volilni listki tacih društvenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zborovanju, ki so pa vender volilne listke poslali odboru s svojeróčnim podpisom, takó da ni suma zaradi kake prevare. — 7. Posamezni nasveti in predlogi.*)

V Ljubljani, dné 18. vel. travna 1893.

Za predsednika:
Francišek Levec.

Hlagačnik:
dr. Josip Staré.

*) Kdor želi v zmislu § 4. lit. a) društvenih pravil staviti kak nasvèt, mora ga po § 2. lit. a) opr. reda predložiti odboru in to storiti vsaj do 2. roznika 1893. leta, ako hoče, da pride v velikem zboru na razgovor.